KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.2.2025 r.
COM(2025) 50 final

2025/0028 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do wniosków o przedłużenie szczególnych wyłączeń oraz wniosków o zmianę do załącznika A do tej konwencji

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych w związku z planowanym przyjęciem decyzji o zmianie załącznika A poprzez dodanie do niego chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy (średniołańcuchowe chlorowane parafiny, MCCP), chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych.

MCCP są stosowane jako związki opóźniające zapłon i plastyfikatory w tworzywach sztucznych oraz jako dodatki do płynów do obróbki metali. Europejska Agencja Chemikaliów opublikowała opinie swoich komitetów naukowych na temat dokumentacji w sprawie ograniczeń przedłożonej zgodnie z rozporządzeniem REACH. Oba komitety poparły zakaz, ale miały rozbieżne poglądy na temat przyznania ograniczonego czasowo wyłączenia dotyczącego stosowania w płynach do obróbki metali. Takie wyłączenie dotyczące płynów do obróbki metali zawarto w zaleceniu Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych (POPRC) dla Konferencji Stron. Wydaje się, że UE potrzebuje wprowadzenia dodatkowych wyłączeń i przedłużenia terminów wygaśnięcia w odniesieniu do niektórych zastosowań w sektorze obronnym i lotniczym (powłoki, smary, amunicja i jej opakowania).

Chloropiryfos jest powszechnie stosowany na całym świecie jako środek owadobójczy w rolnictwie i jako biocyd do zwalczania agrofagów nierolniczych. Jego stosowanie jako substancji czynnej w środkach ochrony roślin i w produktach biobójczych w Unii Europejskiej jest zakazane.

Długołańcuchowe perfluorowane kwasy karboksylowe, ich sole i związki pochodne w UE występują głównie jako nieuniknione produkty uboczne podczas produkcji substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS). Poza UE wykorzystuje się je lub można je wykorzystywać do różnych zastosowań, na przykład: zastosowania przemysłowe, artykuły elektroniczne oraz wyroby medyczne i laboratoryjne, obrazowanie fotograficzne, atramenty, materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością, farby, powłoki i lakiery (w tym stosowane na materiały budowlane), piany gaśnicze, wyroby włókiennicze i odzieżowe, środki higieny osobistej, środki czyszczące i piorące, smary narciarskie, przemysł motoryzacyjny. Te substancje chemiczne w UE podlegają już ograniczeniom na podstawie rozporządzenia REACH z pewnymi wyłączeniami, które należą do szczególnych wyłączeń zalecanych przez POPRC lub mogą zostać ujęte poprzez ustalenie poziomu niezamierzonego zanieczyszczenia śladowego w UE.

Niniejszy wniosek dotyczy również decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji sztokholmskiej w związku ze złożonym przez Etiopię wnioskiem o zmianę wpisu dotyczącego substancji UV-328 w załączniku A do konwencji poprzez dodanie szczególnego wyłączenia dla lotnictwa.

Ponadto niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w związku z planowanym przyjęciem decyzji o przedłużeniu szczególnych wyłączeń dotyczących stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluorooktanosulfonowego (PFOS), jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonylowego w pianie gaśniczej do usuwania par paliwa ciekłego i pożarów spowodowanych paliwem ciekłym („pożar klasy B”) w zainstalowanych systemach, zarówno przenośnych, jak i nieprzenośnych, na podstawie wniosków złożonych przez Republikę Korei.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja sztokholmska

Konwencja sztokholmska w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych („konwencja”) ma na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi (TZO). Konwencja weszła w życie 17 maja 2004 r. Unia Europejska jest stroną tej konwencji[1]. W oparciu o zasadę ostrożności konwencja zapewnia ramy eliminacji produkcji, stosowania, przywozu i wywozu trwałych zanieczyszczeń organicznych, bezpiecznego obchodzenia się z nimi oraz usuwania, a także eliminacji lub zmniejszenia uwalniania niektórych wyprodukowanych w sposób niezamierzony TZO.

2.2. Konferencja Stron

Zgodnie z art. 19 konwencji Konferencja Stron jest organem zarządzającym konwencji sztokholmskiej. Organ ten zbiera się zwykle co dwa lata i monitoruje realizację konwencji. Dokonuje on również przeglądu substancji chemicznych zgłoszonych mu do rozpatrzenia przez Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych (POPRC).

Zgodnie z art. 8 ust. 1 konwencji strony przedłożyły Sekretariatowi wnioski o umieszczenie chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A do konwencji, które to wnioski zostały poddane przeglądowi przez POPRC zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4. POPRC zalecił Konferencji Stron umieszczenie chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A ze szczególnymi wyłączeniami. Procedurę przyjmowania poprawek w załącznikach reguluje art. 22 konwencji.

Zgodnie z art. 23 konwencji każda ze stron dysponuje jednym głosem. Jednakże regionalne organizacje integracji gospodarczej, takie jak UE, dysponują liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących stronami konwencji.

2.3. Planowane akty Konferencji Stron

Na dwunastej zwykłej sesji Konferencja Stron rozważy przyjęcie decyzji o umieszczeniu chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A (eliminacja), załączniku B (ograniczenie) lub załączniku C (niezamierzona produkcja) do konwencji.

Celem wspomnianych decyzji jest umieszczenie substancji chemicznych w wykazach w załącznikach A, B lub C, które spowoduje, że substancje te będą podlegały środkom mającym na celu wyeliminowanie lub ograniczenie ich produkcji i stosowania, w tym ograniczenie lub wyeliminowanie TZO wyprodukowanych w sposób niezamierzony.

Ponadto Konferencja Stron rozpatrzy złożony przez Etiopię wniosek o zmianę załącznika A do konwencji poprzez dodanie szczególnego wyłączenia w odniesieniu do niektórych zastosowań substancji UV-328 w cywilnych i wojskowych statkach powietrznych, w tym w odpowiednich częściach zamiennych. Substancja UV-328 została wymieniona w załączniku A do konwencji sztokholmskiej decyzją SC-11/11 bez tych szczególnych

[1] Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1.

wyłączeń, ponieważ potrzeba wprowadzenia takich szczególnych wyłączeń nie była wówczas znana. W ostatnim czasie zainteresowane strony z branży stwierdziły potrzebę wprowadzenia takich wyłączeń i poinformowały o tym niektóre strony.

Planowane akty staną się wiążące dla stron zgodnie z art. 22 ust. 4 konwencji, który stanowi: „Propozycja, przyjęcie i wejście w życie poprawek do załącznika A, B lub C podlega tej samej procedurze, co propozycja, przyjęcie i wejście w życie dodatkowych załączników do niniejszej konwencji, z zastrzeżeniem, że poprawka do załącznika A, B lub C nie wejdzie w życie w odniesieniu do każdej Strony, która złożyła deklarację dotyczącą poprawki do tych załączników, zgodnie z art. 25 ust. 4, a w takim przypadku każda taka poprawka wejdzie w życie w odniesieniu do danej Strony w dziewięćdziesiątym dniu od dnia złożenia przez nią u depozytariusza dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia poprawki."

Ponadto Konferencja Stron rozpatrzy złożone przez Republikę Korei wnioski o przedłużenie szczególnych wyłączeń dotyczących stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluorooktanosulfonowego (PFOS), jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonylowego w pianie gaśniczej do usuwania par paliwa ciekłego i pożarów spowodowanych paliwem ciekłym („pożar klasy B") w zainstalowanych systemach, zarówno przenośnych, jak i nieprzenośnych. Konferencja Stron będzie musiała podjąć decyzję o przedłużeniu terminu wygaśnięcia tych szczególnych wyłączeń na okres do pięciu lat zgodnie z art. 4 ust. 7 konwencji.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych powinno wyrażać poparcie umieszczenia chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy (średniołańcuchowe parafiny chlorowane, MCCP), chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A zgodnie z odpowiednimi zaleceniami POPRC, z wyjątkiem tych odnoszących się do MCCP, ponieważ wydaje się, że Unia potrzebuje wprowadzenia dodatkowych szczególnych wyłączeń w odniesieniu do niektórych zastosowań w sektorze obronnym i lotniczym (powłoki, smary, amunicja i jej opakowania) oraz przedłużenia terminów wygaśnięcia w odniesieniu do niektórych zastosowań w sektorze obronnym i lotniczym. Potrzeby te zostały zgłoszone przez zainteresowane strony z sektora obronnego i lotniczego i opierają się na informacjach na temat obecnego wykorzystania MCCP.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 konwencji strony przedłożyły Sekretariatowi wnioski o umieszczenie MCCP, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A do konwencji, które to wnioski zostały poddane przeglądowi przez POPRC zgodnie z art. 8 ust. 3 i 4. POPRC przeanalizował wnioski, stosując kryteria kwalifikacyjne zgodnie z załącznikiem D do konwencji, i stwierdził, że kryteria te są spełnione. Po dokonaniu oceny profili ryzyka dla MCCP, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych oraz po stwierdzeniu, że substancje te, na skutek przenoszenia na dalekie odległości w środowisku, mogą wywierać znaczący niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi lub mieć niekorzystne oddziaływanie na środowisko, wymagające globalnych działań, POPRC zalecił Konferencji Stron rozważenie umieszczenia MCCP, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A ze szczególnymi wyłączeniami.

W celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego przed dalszymi uwolnieniami MCCP, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych należy ograniczyć lub wyeliminować produkcję i stosowanie tych substancji chemicznych na poziomie międzynarodowym oraz poprzeć ich umieszczenie w wykazach zawartych w odpowiednich załącznikach do konwencji. Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (UE) 2019/1021, które wdraża konwencję sztokholmską w Unii, i uzupełnia to rozporządzenie. Jest on w pełni zgodny z celem, jakim jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed TZO.

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron konwencji sztokholmskiej w odniesieniu do złożonego przez Etiopię wniosku o zmianę załącznika A do konwencji poprzez dodanie szczególnego wyłączenia w odniesieniu do niektórych zastosowań substancji UV-328 w cywilnych i wojskowych statkach powietrznych, w tym w odpowiednich częściach zamiennych, powinno wyrażać poparcie dodania tych szczególnych wyłączeń, ponieważ wskazanie środków alternatywnych wymaga pewnego czasu, a okres użytkowania części, w których stosuje się substancję UV-328, jest dość długi w tych zastosowaniach, z zastrzeżeniem dostępności konkretnych informacji uzasadniających potrzebę wprowadzenia tych wyłączeń. Jeżeli takie szczególne wyłączenia zostaną przyznane, termin ich wygaśnięcia powinien być jak najkrótszy, aby zapewnić jak najszybsze wycofanie substancji UV-328 w tych zastosowaniach.

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron konwencji sztokholmskiej w odniesieniu do złożonego przez Republikę Korei wniosku o przedłużenie terminu wygaśnięcia niektórych szczególnych wyłączeń dotyczących stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluorooktanosulfonowego, jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonylowego powinno wyrażać poparcie wniosku, ponieważ Republika Korei potrzebuje więcej czasu na całkowite wycofanie poszczególnych zastosowań oraz wskazanie środków alternatywnych.

Jeśli chodzi o chlorpiryfos, wniosek jest spójny z podejściem ogólnym rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w odniesieniu do substancji PBT, ponieważ oba te rozporządzenia zawierają kryteria, które zasadniczo nie zezwalają na wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji będących PBT. W odniesieniu do MCCP i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w dokumencie w sprawie wspólnego porozumienia[2] bada się związek między konwencją sztokholmską, rozporządzeniem (UE) 2019/1021 i rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do ograniczeń i wymogów dotyczących zezwoleń, w celu zapewnienia spójności.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

[2] http://ec.europa.eu/growth/sectors/chemicals/reach/special-cases_en.

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja Stron jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie Konwencję sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych.

Akty, które mają zostać przyjęte przez Konferencję Stron, stanowią akty mające skutki prawne. Planowane akty będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 22 konwencji sztokholmskiej i będą musiały zostać wdrożone rozporządzeniem (UE) 2019/1021.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą środowiska.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 192 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

2025/0028 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych w odniesieniu do wniosków o przedłużenie szczególnych wyłączeń oraz wniosków o zmianę do załącznika A do tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja sztokholmska w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych („konwencja") została zawarta przez Unię decyzją Rady 2006/507/WE[4] i weszła w życie z dniem 17 maja 2004 r.

(2) Zgodnie z art. 8 konwencji Konferencja Stron konwencji może umieścić substancje chemiczne w wykazach w załącznikach A, B lub C do konwencji oraz określić środki kontroli odnoszące się do tych substancji chemicznych.

(3) Na dwunastej sesji Konferencja Stron konwencji ma przyjąć decyzje o umieszczeniu kolejnych substancji chemicznych w wykazie w załączniku A do konwencji.

(4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Konferencji Stron, ponieważ te decyzje będą wiążące dla Unii.

(5) W celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego przed dalszymi uwolnieniami chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy, chlorpiryfosu i długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych należy ograniczyć lub wyeliminować produkcję i stosowanie tych substancji chemicznych na poziomie międzynarodowym oraz poprzeć ich umieszczenie w wykazach zawartych w odpowiednich załącznikach do konwencji.

(6) Ponieważ Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych (TZO) stwierdził potrzebę wprowadzenia pewnych szczególnych wyłączeń w odniesieniu do wszystkich trzech substancji chemicznych, aby zapewnić czas na wycofanie ich stosowania, w tym poprzez wskazanie środków alternatywnych, należy przyznać pewne ograniczone czasowo wyłączenia, z których część jest potrzebna w Unii.

(7) Zakres szczególnych wyłączeń zalecanych przez Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych w odniesieniu do chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub

[4] Decyzja Rady 2006/507/WE z dnia 14 października 2004 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 209 z 31.7.2006, s. 1).

przekraczającym 45 % masy nie obejmuje wszystkich zastosowań wymaganych przez Unię przed zakończeniem przejścia na środki alternatywne, w związku z czym Unia powinna wystąpić o dodanie szczególnych wyłączeń w odniesieniu do niektórych zastosowań w sektorze obronnym i lotniczym (powłoki, smary, amunicja i jej opakowania) oraz, w razie potrzeby, o przedłużenie terminów, aby umożliwić wskazanie środków alternatywnych i zastąpienie nimi substancji chemicznych w tych ściśle regulowanych sektorach.

(8) Aby zapewnić odpowiedni czas na wskazanie środków alternatywnych i wykorzystanie pewnych części zamiennych w sektorze lotnictwa, należy zezwolić na dalsze stosowanie substancji UV-328 w cywilnych i wojskowych statkach powietrznych, w tym w odpowiednich częściach zamiennych, a tym samym poprzeć wniosek Etiopii o dodanie szczególnego wyłączenia do wpisu dotyczącego substancji UV-328 w załączniku A do konwencji.

(9) Aby zapewnić Republice Korei więcej czasu na wskazanie środków alternatywnych w odniesieniu do stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluorooktanosulfonowego, jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonylowego w pianie gaśniczej do usuwania par paliwa ciekłego i pożarów spowodowanych paliwem ciekłym („pożar klasy B”) w zainstalowanych systemach, zarówno przenośnych, jak i nieprzenośnych, należy przyjąć złożony przez Republikę Korei wniosek o przedłużenie terminu wygaśnięcia tych szczególnych wyłączeń dotyczących stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluorooktanosulfonowego (PFOS), jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonylowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz na wszelkich późniejszych sesjach Konferencji Stron, na których umieszczenie substancji chemicznych wskazanych w lit. a), b) i c) w wykazie znajduje się w porządku obrad, jest następujące, zgodnie z odpowiednimi zaleceniami Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych (POPRC):

a) poparcie umieszczenia chlorowanych parafin o długości łańcucha węglowego pomiędzy C14 a C17 i o stopniu chlorowania równym lub przekraczającym 45 % masy w wykazie w załączniku A, wraz ze szczególnymi wyłączeniami zalecanymi przez POPRC, ale z możliwością wystąpienia o dodatkowe szczególne wyłączenia w odniesieniu do niektórych zastosowań w sektorze obronnym i lotniczym (powłoki, smary, amunicja i jej opakowania) oraz przedłużenia terminów wygaśnięcia niektórych wyłączeń w odniesieniu do zastosowań w sektorze obronnym i lotniczym do 2041 r., a w odniesieniu do części zamiennych – do 2046 r.;

b) poparcie umieszczenia chlorpiryfosu w wykazie w załączniku A, wraz ze szczególnymi wyłączeniami zalecanymi przez POPRC;

c) poparcie umieszczenia długołańcuchowych perfluorowanych kwasów karboksylowych, ich soli i związków pochodnych w wykazie w załączniku A, wraz ze szczególnymi wyłączeniami zalecanymi przez POPRC.

Artykuł 2

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz na wszelkich późniejszych sesjach Konferencji Stron, na których wniosek złożony przez Etiopię znajduje się w porządku obrad, polega na poparciu wniosku Etiopii o zmianę załącznika A do konwencji poprzez dodanie szczególnego wyłączenia w odniesieniu do niektórych zastosowań substancji UV-328 w cywilnych i wojskowych statkach powietrznych, w tym w odpowiednich częściach zamiennych.

Artykuł 3

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na dwunastej sesji Konferencji Stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz na wszelkich późniejszych sesjach Konferencji Stron, na których wniosek złożony przez Republikę Korei znajduje się w porządku obrad, polega na poparciu wniosku Republiki Korei o przedłużenie terminu wygaśnięcia szczególnych wyłączeń dotyczących stosowania kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych oraz kwasu perfluorooktanosulfonowego (PFOS), jego soli i fluorku perfluorooktanosulfonylowego w pianie gaśniczej do usuwania par paliwa ciekłego i pożarów spowodowanych paliwem ciekłym („pożar klasy B”) w zainstalowanych systemach, zarówno przenośnych, jak i nieprzenośnych.

Artykuł 4

W świetle rozwoju wydarzeń na dwunastej sesji Konferencji Stron konwencji oraz na wszelkich późniejszych sesjach Konferencji Stron, na których punkt ten znajduje się w porządku obrad, przedstawiciele Unii mogą uzgodnić, w konsultacji z państwami członkowskimi podczas posiedzeń koordynacyjnych na miejscu, doprecyzowanie stanowiska, o którym mowa w art. 1, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący